

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds lægger Bægten paa § 1. Det forstaar jeg meget vel, og det, hvad enten han be-
 tragter sig som Talsmand særlig for den private Fabrik ved Nykjøbing eller for den samtlige danske Sukkerindustri, men jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa nogle enkelte Ting uden dog at komme dybere ind paa Drøftelsen af Spørgsmaalet med ham. For det Første vil Fabrikken ved Nykjøbing paa Falster faae Fordel af § 1, idet der gives en Nedsættelse ikke blot for raffineret Sukker, men ogsaa for uraffineret Sukker, idet hvert Pd. tilvirket Sukker, der er mørkere end Amsterdammers Standardprøven Nr. 19, kun skal svare 8 Dre ifølge Lovforslaget. Dette vil uden Tvivl komme Fabrikken til Gode, hvad enten den selv raffinerer sine Varer, hvad den ikke kan, eller den sælger til de øvrige danske Fabrikker eller eksporterer eller sælger til Udlandet; den vil, hvad den saa end gjør, have svaret saa meget Mindre i Afgift. Jeg har ikke fremstillet Sagen saaledes, som om den Røefukkerafgift, som blev paalagt i Røefukkerloven, var motiveret ved den Udførselspræmie, som i visse Lande blev tilstaaet Sukker. Nei, det veed jeg fuldt vel — jeg, som har deltaget i denne Sags Forhandling fra første Færd af — at Røefukkerafgiften er fastsat i Henhold til Tolden paa fremmed Sukker, som indføres her, og man har gjentagne Gange søgt at udregne den saa noie som muligt i Forhold dertil. Dog gjælder dette kun for uraffineret Sukkers Bedkommende; for raffineret Sukkers Bedkommende har man tilstaaet de indenlandske Røefukkerdyrkere hele den samme Fordel, som Raffinaderierne have ved en høiere Bestyttelsestold paa raffineret Sukker. Denne er som bekendt omtrent 3½ Dre pr. Pd. Derigjennem have de indenlandske Røefukkerfabrikker med Undtagelse af Fabrikken i Nykjøbing en meget betydelig Begunstigelse, som fuldt vel opveier det Tab, som de have ved Sukkerpræmien i andre Lande, og det har lige fra første Færd af under Forhandlingerne herom været gjort gjældende, at der ikke var Aarsag til at yde dem nogen Begunstigelse af Hensyn til de andre Landes Sukkerpræmier, fordi de havde denne meget store Begunstigelse ved Bestyttelsen paa raffineret Sukker. Dette maa ogsaa være Svar til den høitærede Minister, som mente, at der var Aarsag til at retablere dette Forhold. Nei, Forholdet var fra først af saaledes tænkt og ment, og der er ikke Aarsag til at retablere dette Forhold, eftersom der ikke er indtraadt nogen Forandring i dette Forhold

fra den Gang, da Afgiften først blev paalagt og indtil nu, undtagen den, at Sukkerpræmien navnlig i Thykland er gaaet ned siden den Tid, men det kan ikke bringe os til nu at tage mere Hensyn til det, end man tog den Gang. Den høitærede Minister tager feil i, at jeg har indvendt imod dette Lovforslag at det er en stykkevis Reform. Nu have vi ogsaa hørt af Ministeren, at han ikke vil give mig fuldstændig Ret i, at alle Toldreformer, der kan ventes i nærværende Samling, ere udtømte med det foreliggende Lovforslag, men paa den anden Side aabnede Ministerens Udtalelse ikke nogen Udsigt til, eller kunde vække nogen Forventning om, at der fra Regjeringens Side vilde fremkomme noget mere almindeligt Toldlovsforslag, og hvad jeg har ytret i saa Henseende, ser jeg altsaa ikke nogen Grund til at fravige. Hvad angaar den Konferenc, der har fundet Sted i London, forstaar jeg fuldstændig vel de Betæneligheder, som Regjeringen maatte nøre ved at slutte sig ubetinget til, hvad de store Magter mente at kunne gaa ind paa, men jeg maa dog gjøre to Bemærkninger dertil. Den ene er den, at jeg hidtil har forstaaet det saaledes, at de Magter, som deltog i Konferencen i London, skulde forpligte sig til at forbyde Sukkerindførselen, eller at besvære den lige over for saadanne andre Magter, som ikke deltog i Konferencen, men havde Sukkerpræmie. Det Sidste nævnte den høitærede Minister ikke, men jeg har antaget, at det var Meningen. Det er ikke mig bekendt, at der er andre Magter, med hvilke vi har mest begunstiget Traktat, som yde Sukkerpræmier, og som ikke vare villige til at tiltræde Overenskomsten. Hvis dette er Tilfældet, vil der ikke være Aarsag for Danmark til at tage et saadant Forbehold. Jeg vil spørge den høitærede Minister, om dette ikke bør tilspies til, hvad Ministeren sagde, at den Forpligtelse, man paatager sig til at stille sig paa en anden Maade, gjaldt navnlig lige over for saadanne Magter, som ikke tiltraadte Traktaten, og som yde Sukkerpræmier. — Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre, at dersom Danmark har taget et saadant Forbehold, vil det, hvis Ministerens Fremstilling bekræftes, vare overordentlig længe, inden Danmark vil kunne tiltræde denne Traktat. Det vil næppe kunne antages, at alle mulige Stater, af hvilke Sukkerudførsel kan ventes, ville tiltræde en saadan Traktat, det er der i alt Fald ingen Udsigt til nu, og det ser derfor meget lidt lovende ud, at Danmark har været nødt til at stille sig saaledes. Jeg antager, at man paa anden Maade vil kunne komme over dette Forhold,